

også de miljømæssige betragtninger for området i øvrigt.

Så var der det andet spørgsmål, der gik på oprettelsen af Dansk Dekommissionering. Det blev behandlet første gang i Folketingets Finansudvalg den 22. november. Der vil her i nærmeste fremtid komme et udspil over fra mig til Finansudvalget om en forlængelse af perioden for det nuværende aktstykke frem til engang ind i 2002, og først på det tidspunkt vil der så kunne tages en efter min opfattelse seriøs beslutning om, hvordan det videre forløb skal være.

I spørgsmålet om tæring på Risø har jeg alene videregivet de oplysninger, der er kommet fra institutionen selv, jeg har redegjort for dem i Folketingets Miljø- og Energiudvalg og samtidig også gjort rede for dem i en række notater.

Hanne Severinsen (V):

Men jeg forstår, at Finansudvalget har taget stilling til, at der skal være et sådant selskab. Men spørgsmålet om dets størrelse ville jeg godt have belyst noget nærmere. Kan det virkelig have sin rigtighed, at der skal sidde 80 mennesker og administrere de ting?

Så vil jeg også godt spørge: Hvis det aktstykke i finansloven bliver vedtaget, har man så dermed lagt sig fast på en model med sådan et stort selskab?

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det, der er udgangspunktet, er, at Finansudvalget har taget stilling til, at det er en god idé at lade afviklingsopgaven på Risø komme til at foregå i et særskilt selskab.

Den beslutning synes jeg er klog. Det er den, fordi det, at man skal afvikle reaktorarbejdet, ikke bør spærre for alle de andre spændende forskningsopgaver, der skal foregå på Risø, og jeg tror, at der må eksistere en fælles politisk interesse for, at man ser sådan på det.

Omfanget af medarbejdere, der skal føres over, vil jeg ikke i dag kunne give det præcise tal for, men det er en meget stor opgave. Der er ikke bare tale om, at man skal sidde og administrere det. Det er jo også folk, der skal stå for den rent praktiske afvikling, og det er alt sammen noget, som jeg vender tilbage til med et aktstykke til Finansudvalget her i den nærmeste fremtid, og så endelig kommer der om et års tid et beslutningsforslag, eller hvilken form det nu end får, til Folketinget.

Hanne Severinsen (V):

Det, jeg godt vil have belyst, er, om vi risikerer, at vi sådan set med Finansudvalgets ja så også har taget stilling til en lang række af de ting, der ellers skulle have været et beslutningsforslag, som først kommer til næste år, sådan at når beslutningsforslaget kommer til næste år, så er det mere et spørgsmål om hvor mange penge. For jeg forstår på ministeren, at de 1,2 mia. kr. ikke er det sidste ord.

Men jeg synes altså, at det lyder meget voldsomt med det selskab, og derfor vil jeg godt lige være sikker på, at det er noget, som Folketinget i sidste ende i et beslutningsforslag skal tage stilling til. Det, der foregår nu, er kun nogle foreløbige sonderinger i det selskab, men omfanget af det ser jeg ikke rigtig.

Så er der spørgsmålet om tæringen, men det skal jeg måske stille nogle spørgsmål om, for jeg synes, det er ret vigtigt og lidt ærgerligt, men selvfølgelig lidt post festum, hvis man kunne have undgået at lave sådan en hurtig afvikling, for forskningsmæssigt ville det have været bedre, hvis det kunne have fortsat i nogle år.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Det første spørgsmål har jeg besvaret én gang.

Til det sidste spørgsmål om tæringen skal jeg blot sige, at det er Risø selv, der har truffet beslutningen om, at man ikke ville genstarte apparaturet derude, fordi man simpelt hen ikke havde overblik over, i hvor høj grad der var tale om det, som man kan kalde kritiske tæring. Det ville under alle omstændigheder kræve en meget stor undersøgelse, og der var det bestyrelsens og ledelsens skøn på Risø, at det simpelt hen ville være så omkostningsfyldt, at man i stedet for valgte at lade være med at genstarte den. Det vil så sige, at man dermed også valgte at afvikle anlægget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 59

Kristian Jensen (V):

Vi er nogle stykker, der i lang tid har været bekymret for udviklingen i forskningsmidlerne i Danmark. Men når bekymringen har været taget op i Forskningsudvalget eller i andre fora, så er vi blevet beroliget. Vores bekymring er blevet fejlet af bordet, og der er sagt: Det skal nok gå.